

kan jeg ligeledes være tavs. Kun ønsker jeg at fremsætte en anerkendende Bemærkning om Konservator Hornung, som der her bliver tildelt en Understøttelse paa 2,000 Kr., efter at han i en lang Aarrække har besøgt en stor Del af de danske Skoler og været dem behjælpelig med at holde deres fysiske Samlinger i Orden. Jeg tror, den Mand fortjener, at der her siges, at han har udført en Gerning, som Skolerne har været glade ved, at han, kort sagt, i mange Aar har rakt disse en kyndig og hjælpende Haand.

Nr. 134 vedrører Kirken i Lyngby i Vennebjerg Herred. Denne Sag har været omtalt flere Gange her i Tinget, men Afgørelsen er blevet udskudt fra Aar til Aar. Nu foreslaas der en Bevilling til Opførelse af en Kirke i Lyngby eller rettere til at flytte den Kirke, der er, hen til Kirkegaarden. Kirken og Kirkegaarden har før 1901 ligget tæt ude ved Vesterhavet, og Vesterhavet har trængt sig langsomt frem mod Stedet, saa at det blev nødvendigt at flytte Kirkegaarden længere ind i Landet. Nu har man ment det rigtigt at faa Kirken flyttet hen til Kirkegaarden, men da Kirken er forfalden og ret ubrugelig og derfor trænger til Fornyelse, har man anset det for hensigtsmæssigst paa Grund af Forholdene at opføre en ny Kirke ved Kirkegaarden, hvad jeg tror vil stemme med Beboernes Ønske. Den Støtte, der ydes, er overensstemmende med, hvad man plejer at yde under lignende Forhold.

Nr. 136 og 139 vedrører Docent i Kirkehistorie Oskar Andersen. Der foreslaas, at hans Docentur bliver omdannet til Professorat. Han begyndte i Aaret 1903 som Lærer ved Universitetet, ikke med Navnet Docent, men i en lidt underordnet Stilling under det teologiske Fakultet, men paa Grund af Eksamensomordning og forskellige andre Forhold ved Universitetet er han rykket op, saa at hans Docentur i Virkeligheden i flere Aar har omfattet et Arbejde, som egentlig hører under en Professor. Da Manden nu har virket ved Universitetet siden 1903, altsaa i 10 Aar, da han er blevet 46 Aar og er anerkendt, tror jeg, fra alle Sider som en dygtig Mand paa sin Post, og da han, kunde jeg føje til, har overtaget Redaktionen af Nordisk Kirkeleksikon efter Biskop Fredrik Nielsens Død og har været i høj Grad medvirkende til, at dette fortjenstfulde Arbejde bliver ført til Ende, har den højtærede Minister foreslaaet og hele Udvalget tilnaadt, at han bliver udnævnt til Pro-

fessor, og det haaber jeg, at Tinget vil billige.

Nr. 141 vedrører en Sag, som vi har behandlet tidligere her. Det vil maaske erindres, at for to Aar siden bevilgede vi 5,000 Kr. for at faa anstillet en Prøve med en Plan til Udsmykning af Forhallen til det mineralogiske Museum, og Tanken var, at hvis denne Prøve faldt heldig ud, skulde Planen gennemføres. Begyndelsen af den Bevilling, som her er foreslaaet, er altsaa i Virkeligheden givet. Professor Oscar Matthiesen har nu i den omtalte Forhal maalt et Felt, som giver et ret fyldigt Begreb om, hvordan hans Plan vil komme til at tage sig ud, naar den bliver udført, og der har i Udvalget været Enighed om, at man vilde fortsætte og give ham Bevillingen til Fuldførelse af det planlagte Arbejde.

Nr. 149, Bilag 121, vedrører en Bevilling paa 65,000 Kr. til de private Mellem- og Realskoler. Denne Bevilling kommer jeg til at omtale noget udførligere. De private Mellem- og Realskoler har gentagne Gange været Genstand for ikke saa faa Forhandlinger i dette høje Ting. Paa den tidligere Finanslov har de haft en Bevilling paa 135,000 Kr., og der er en Bevilling paa 80,000 Kr. som Tilskud til deres Lærere og Lærerinder. Dette sidste Tilskud kommer vel ikke direkte Mellemskolerne til gode, men dog Lærerpersonalet, som arbejder ved disse Skoler. Det Tilskud paa 135,000 Kr., som Skolerne faar, bevilges paa den Maade, at Skolerne deraf skal yde Fripladser eller halve Fripladser, svarende til $\frac{2}{5}$, af dette Beløb. Nu er Forholdet imidlertid blevet, at Skolerne har maattet strække sig meget videre, saa at det Beløb, de bevilger til Fripladser, ikke udgør $\frac{2}{5}$, men i Virkeligheden $\frac{8}{9}$ af de 135,000 Kr. Folk, der har noget med Skolevæsen at gøre, ved, i hvor høj Grad Anmodninger strømmer ind til Skolerne om, at Børn, naar de har besøgt Skolerne i en kortere eller længere Aarrække, maa faa Fripladser. Dette er vel nok noget en Følge af den almindelige Lyst til at faa noget frit, men mange Gange kommer det af virkelig Trang, saa at Forældre, hvis Børn ikke kan faa en saadan Friplads, vil være nødt til at tage velbegavede Børn ud af Realskolerne for at lade dem gaa over i Skoler, hvor Undervisningen gives frit. Det er en Selvfølge, at Real- og Mellemskolebestyrerne kun med Ulyst ser paa, at velbegavede Børn paa den Maade forlader deres